

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa. Pred nekaj meseci sem v tem Državnem zboru rekel, človekove pravice ne morejo čakati na rast, na 2,5 % rast bruto domačega proizvoda. Svet Evrope je pred 14-imi dnevi sprejel resolucijo, ki se glasi nekako tako: proračunski rezi ne smejo biti slepi za človekove pravice in diskriminacijo ali pa ... / nerazumljivo/. In opozoril države, da ne smejo bremena krize prenašati na ranljivejše skupine in to tiste krize, ki je ti niso zakuhali. Ampak zdaj smo tam. 2,5 % gospodarska rast je, vlada se ne drži niti tega, kar je obljubila upokojujencem. Enako so bile vezane socialne pomoči in vse ostalo na 2,5% rast, do sem smo prišli in seveda ostanemo spet pri skopuštvi, ki bi bolj natančneje imenoval besedo o / nerazumljivo/ varčevanje jaz razumem kaj drugega, kot le to.

Tudi nekajkrat je bilo rečeno lahko porabimo le tisto, kar ustvarimo. Fino, ja – to je res. Ampak, dajte to povedati tistim, ki so 70 milijard v zadnjih 20 letih iz Slovenije odnesli v davčne oaze, da naj tisti vrnejo ta denar, ne pa ravno ljudje, ki dobivajo 270 evrov na mesec po izračunih, se pravi 2/3 tistega, kar je bila najnižji življenjski stroški izračuna leto 2009 in ostalo. Neprestano se govori kako pazite vi, ki imate že blazno velike dohodke, ki dobivate 200 ali pa 300 evrov, zdaj ste pa tako požrešni, ker bi radi še 5 evrov zraven dobili. Mislim, to je grozljivo to poslušati neprestano. Dajte malo razmisliti kaj to pomeni, lahko porabimo samo tisto, kar ustvarimo. In to kar naprej razlagati ljudem, ki so brez službe, ki so v službi, pa plače ne dobivajo pol leta ali pa še več, ki otrok ne morejo šolati in tako naprej. Majčkeno je to že v resnici neokusno metati naprej.

Ali pa, krasno, imeli bomo... če bomo to naredili, da bomo še malo stisnili tiste, ki nimajo, bomo finančnim trgov pokazali kako smo dobri. Oprostite, dajmo enkrat pokazati ljudem, da ta oblast tudi zna kaj narediti, ne samo kazati finančnim trgov, reči 3% je tista meja, pa zdravo, čeprav Francija reče – ne bomo, požvižgali se, mi bomo pa seveda to naredili zato, ker moramo francozom vračati denar in tako naprej. In to so zgodbe, ki se neprestano ponavljajo v tem Državnem zboru in je mene malo strah tega. Da bom pa še malo konkretni, bi pa rad... Žal moram povedati, ponavljati tisto, kar nekaj od tega, kar je bilo že desetkrat povedano ampak se tako nobenega ne prime. Gre še vedno naprej, amandmaji bodo padli in tako naprej, čeprav tukaj v Državnem zboru so nekatere stvari povedane že petkrat, desetkrat ampak jih bom še enajstič, šestič ali pa petnajstič vsem na kratko povedal.

V Združeni levici se seveda absolutno ne strinjamo, da je Ministrstvo za delo, družino in tako naprej izgubilo 130 milijonov. Izračuni so spet nekje na temelju bivše porabe, pa vse ostalo. Mislim, da bi lahko že tukaj... Neprestano govorimo o prestrukturiranju slovenskega gospodarstva. Dajmo govoriti tudi o prestrukturiranju slovenske revščine, pa recimo glejte, 130 milijonov je manj, dajmo spremeniti, pa povečajmo tiste dohodke, za katere smo pred nekaj leti rekli, da jih bomo zamrznili in jih bomo povečali, ko bo gospodarska rast dva in pol odstotka. Neprestano hočemo zadovoljiti zahteve nekih imaginarnih finančnih trgov, obljub svojim državljanom pa ne držimo. Te 2,5% je bila že davno že stalna obljuba, ki se je vsako leto ponavljala, zdaj ko smo prišli do nje, ne. Ampak te odstotke, ki jih je nekdo nekoč komu rekel, tiste se bomo pa za vsak, naj stane kolikor hoče, "šparati" pa moramo.

Mislim, da bi iz tega denarja, 130 milijonov, lahko dvignili socialne pomoči. Že takrat, ko so jih izračunali pred šestimi leti, so bile absolutno premajhne zagotavljanje, zdaj je pa šest let še dalje. Enako nadomestila za brezposelnost, sredstva za brezposelne se znižujejo za 93 milijonov, morda je res, da bo manj brezposelnih, bomo imeli pa več dolgotrajnih na delu socialnih pomoči.

V Združeni levici smo že prej in ostali, omenjali še ostale ostale stvari, ki bi jih morali dodatno financirati, družinske prejemke, štipendije. In zato če je manj povpraševanja. Štipendije so lahko večje, lahko drugačni cenzus, več otrok, spodbude in tako naprej, če govorimo. Se strinjam, eden izmed kolegov je rekel, da pri investicijah v glavnem investiramo v zidove. Res je, v zidove po eni strani, po drugi strani pa še v, govorimo neprestano o makroekonomiji, o mikro človeku pa komaj kaj slišim, predvsem z vladne

strani in naj čaka, da bo enkrat makroekonomija rekla, da ima sedaj dovolj denarja, sedaj pa se lahko tudi človeku se posvetimo. In glede na moje dolgoletno delo pri načrtovanju, verjemite mi, da temu ne verjamem, da ne glede kakšen bo BDP bo vedno varčevanje. Če vas opozorim na različna gibanja v naših vladah, ko je bila velika gospodarska rast so rekli, sedaj moramo znižati socialne pomoči in več dati bogatim, da bodo nova delovna mesta. Socialnih pomoči pa ne potrebujemo, ker bo tako ali tako gospodarska rast odpravila. Prišla je kriza, s tem smo morali varčevati, ker je pač treba bilo varčevati zaradi tega, ker pač ni denarja. Sedaj je gospodarska rast spet začela, ampak je treba varčevati, ker smo navajeni na varčevanje ali kaj. Tako, da se malo čudim pri vseh teh kolobocijah in opravičilih zakaj je treba pač še naprej varčevati. Tu bi jaz končal in rekel, da pač ideologijo Robina Hooda je očitno zamenjala ideologija Superhika, tistega, ki je bral kdaj Alana Forda bo vedel, če pa ne, je pa to krasna literatura, ki jo mora vsakdo prebrati. Namesto jemlje bogatim daj revežem je Superhik uvedel novo filozofijo, revežev je veliko več, boš lahko več nabral in daj bogatim. Tako približno mi sedaj delamo ali če zaključim. Prepričan sem, če upoštevamo tudi množico ekonomskih analiz, ta varčevanja / nerazumljivo/ ni ekonomska nuja, ampak je ideologija. Hvala lepa.